

OPRZĘDZIENIE (1) *sb n*

D sg oprzędzi(e)niu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Zużycie określonej ilości przędziwa; przen: Lachefis ná krężel nówijafz/ Hydrą iádowitą powijafz.
Kąźciel wiekomierną śwym śióftrom gotuiąc/ Ku oprzędzeniu rok zówity miánuiąc. KlonŻal C4v.*

Cf **OPRZAŚĆ**

MF